

Goed voorbeeld doet goed volgen
Rahma El Hamdaoui, winnares Kartini-prijs
2007

Foto: Nicole de Hullu

Rahma El Hamdaoui won op 6 maart 2007 als eerste de Kartini-prijs, de nieuwe algemene emancipatieprijs van de gemeente Den Haag.

Rahma werd voor deze prijs voorgedragen door verschillende personen die met elkaar gemeen hadden dat zij zeer onder de indruk waren van zowel Rahma zelf als van haar werk.

Ook de jury deelde deze mening en in het juryrapport van 2007 staat dan ook te lezen:

'De kandidaat is een inspirerend voorbeeld omdat zij heeft laten zien dat het met wilskracht en doorzettingsvermogen mogelijk is een eigen koers te varen en gelijkwaardig in het leven te staan. Zij staat altijd voor anderen klaar, staat vrouwen met raad en daad bij en is voor velen in haar omgeving een vertrouwenspersoon. Dankzij haar tomeloze inzet en toewijding krijgt haar motto 'Samen Sterk' diepe betekenis. Zij wordt door betrokkenen beschreven als een lichtend voorbeeld en een 'kei'.

De jury heeft groot respect en bewondering voor de wijze waarop Rahma El Hamdaoui zich belangeloos inzet voor het welzijn en welbevinden van anderen en hiermee bijdraagt aan de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen.

Rahma is in 1978 naar Nederland gekomen en woont hier nu bijna 30 jaar. Vanaf het begin heeft zij zich ingezet voor Marokkaanse vrouwen in de Schilderswijk. Het Project Studiekringen gaf haar de mogelijkheid om het werk dat zij al jaren op vrijwillige basis deed, op professionele wijze uit te voeren. Via dit project weet zij op unieke wijze geïsoleerde vrouwen te bereiken en met elkaar in contact te brengen.

Rahma is ook vertrouwenspersoon bij het Stiomproject Nieuwe Sporen. Zo heeft zij op verschillende locaties vrouwengroepen opgezet waar allerlei thema's behandeld worden zoals huiselijk geweld, opvoeding, vrouwen en hun rechten. Binnen Nieuwe Sporen heeft Rahma ook andere vrouwen weten te inspireren om zich net als zij in te zetten voor andere vrouwen. Rahma werkt nauw samen met vier enthousiaste vrouwen die haar goede voorbeeld hebben gevolgd.

Daar waar reguliere hulpverlening niet kan komen, levert Rahma haar bijdrage. Zij begeleidt vrouwen naar de huisarts, treedt op als vertaalster, gaat mee naar verschillende instanties en spoort vrouwen aan deel te nemen aan wijk- en buurtactiviteiten'.

Tot zover het juryrapport.

Inmiddels ligt de prijsuitreiking alweer bijna een jaar achter ons. Wij zijn er benieuwd naar hoe Rahma dit indertijd heeft ervaren, hoe het haar sindsdien is vergaan en wat eruit is voortgekomen.

Het was meteen al duidelijk dat Rahma zich nogal opgelaten voelde toen bekend werd dat zij de prijs gewonnen had. 'Het gaat niet om mij, maar om de vrouwen, om alle vrouwen' zei ze. Ze had er moeite mee dat zij er als enige voor uitgekomen werd om de prijs in ontvangst te nemen. Een rechtstreeks interview is dus nog niet zo eenvoudig te realiseren, daarvoor is Rahma te bescheiden.

Gelukkig treffen we iemand uit haar netwerk, Salima Kharkache (sociaal cultureel werker bij Stichting Mooi), die bereid is er wat over te vertellen.

Zo wordt duidelijk dat de zaken voor Rahma vanaf het moment dat de prijs werd toegekend wel wat gecompliceerder werden. Zij kreeg ontzettend veel reacties te verwerken. Reacties die ze niet allemaal even goed kon duiden. Soms vroeg zij zich af 'Wat moet ik ermee, wat wil die ander van mij' en 'Wie kan ik vertrouwen en wie niet'. Eigenlijk bracht het winnen van de Kartini-prijs een heleboel onrust met zich mee. In die zin kun je zeggen dat de gevolgen voor Rahma niet zo leuk waren. Toch zijn er wel degelijk ook positieve gevolgen.

Ten eerste het feit dat de gemeente haar goed leerde kennen wat resulteerde in meer belangstelling voor haar werk. En dat betekende ook een welkom stukje erkenning. Diverse instellingen die op de hoogte raakten van haar doen en laten en hoorden van haar contacten met de doelgroep weten haar nu goed te vinden. Weliswaar fungeerde ze altijd al als schakel tussen instellingen en doelgroep, maar nu ziet men haar helemaal als intermediair.

Het is niet gezegd dat haar plannen om een stichting op te richten in een ander geval geen werkelijkheid waren geworden, want er liepen al diverse contacten met de gemeente, maar het moet gezegd worden dat het proces er in ieder geval niet door vertraagd is.

De Stichting 'Moeder en Dochter' is nu een feit. In de huidige samenleving kunnen Marokkaanse dochters de weg kwijt raken. Moeders zijn te weinig op de hoogte. Door middel van activiteiten en voorlichting wil de Stichting deze moeders en dochters dichter bij elkaar brengen. Daarom voorziet de Stichting ook in een plek waar ze samen kunnen komen; en niet alleen moeders en dochters, maar ook dochters onder elkaar. Zeker dat laatste voorziet in een behoefte, want voor meisjes zijn er nauwelijks voorzieningen.

De Kartini-prijs heeft nog iets anders in gang gezet. Zoals gezegd kreeg Rahma heel veel reacties.

Sommige van die reactie hadden zelfs zoiets van 'Waarom zij wel en ik niet'. en 'Als Rahma het kan, waarom zou ik het dan niet kunnen'. Het gevolg is geweest dat Rahma te maken kreeg met concurrentie. Verschillende vrouwen gingen haar voorbeeld volgen. Nieuwe initiatieven ontstonden.

Een mooier resultaat kan de toekenning van een emancipatieprijs toch niet hebben!

Importante, *Centrum voor Emancipatie*